

DE WETGEVING INZAKE ADEMHALINGSBESCHERMING

In juni 1989 werd Richtlijn 89/391/EEG van de Raad aangenomen over de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en gezondheid van de werknemers op het werk. De Richtlijn benadrukt de noodzaak dat werkgevers maatregelen introduceren om beroepsrisico's te voorkomen, ongevalfactoren te elimineren en training te introduceren. De toegepaste maatregelen behoren te leiden tot de volgende activiteiten op het gebied van ademhalingsbescherming:

- Een risico-evaluatie van de werkplek door een getrainde veiligheidsfunctionaris, teneinde de aard en grootte vast te stellen van de gevaren voor het ademhalingsstelsel van elke werknemer
- De aangetroffen gevaren vergelijken met de lijst van toxische stoffen waarvoor blootstellingswaarden (OEL's = Occupational Exposure Limit Beroepsmatige Blootstellingslimiet) gelden krachtens de nationale of Europese wetgeving
- Het gevaar, meestal een toxische stof, beheersen bij de bron, zodat collectieve blootstelling wordt vermeden voordat er individuele ademhalingsbeschermende maatregelen worden getroffen
- De werkmethode en lay-out van de werkplek aanpassen om de blootstelling en impact van het gevaar voor de ademhalingswegen te verminderen
- Gratis het juiste ademhalingsbeschermingsmiddel ter beschikking stellen; dit moet worden gekozen op basis van het resultaat van de risico-evaluatie voor elke werkplek.
- De werknemers voorzien van training en informatie over het juiste gebruik van de uitgereikte ademhalingsbeschermingsmiddelen
- Zorgen voor communicatiekanalen voor de voortdurende verbetering van de ademhalingsbeschermende omstandigheden op de werkplek
- Evaluatierapporten over de aangetroffen risico's en toegepaste maatregelen opmaken en up-to-date houden

OEL's zijn grenswaarden die de maximaal "toegestane concentratie van een gevaarlijke stof in de lucht op de werkplek voor een bepaalde blootstellingstijd" (meestal een dienst van 8 uur) aangeven. De grenswaarden in de OEL's variëren per land, op basis van de interpretatie van de lidstaten van hun verantwoordelijkheid om dergelijke gevaarlijke stoffen te beheersen. De werkgevers wordt verzocht, technische metingen uit te voeren teneinde regelmatig het niveau (de concentratie) van een gevaarlijke stof te monitoren, die informatie te vergelijken met de verwachte filterprestaties van het ademhalingsbeschermingsmiddel en te kiezen welke filtratie-efficiency's nodig zijn om de concentratie van gevaarlijke stoffen te verlagen tot toegestane niveaus onder het aanvaardbare niveau onder de corresponderende nationale OEL. Voor meer informatie gaat u naar de website van het Europees Agentschap voor Veiligheid en Gezondheid op het werk: http://osha.europa.eu/en/good_practice/topics/dangerous_substances/oel/faq.stm/

Ademhalingsbeschermingsmiddelen zijn geclassificeerd als Categorie 3 (complex ontwerp) volgens Richtlijn 89/686/EEG van de Raad betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor het gebruik op het werk van persoonlijke beschermingsmiddelen door de werknemers. Ademhalingsbeschermingsmiddelen zijn bedoeld om te beschermen tegen doodsvaaraar of tegen gevaren die de gezondheid ernstig en onomkeerbaar kunnen schaden, met onmiddellijke gevolgen waarvan de ontwerper aanneemt dat de gebruiker ze niet snel genoeg kan aanduiden.

De Europese lijst normen voor ademhalingsbeschermingsmiddelen omvat: EN 132 - Definities van termen en pictogrammen, EN 134 - Nomenclatuur van de onderdelen, EN 143 - Deeltjesfilters: Eisen, beproeven, merken.

In de Europese norm EN 149: 2001, Ademhalingsbeschermingsmiddelen: Filtrerende halfmaskers ter bescherming tegen deeltjes - Eisen, beproeven en merken worden de kenmerken van filtrerende halfmaskers beschreven en worden beperkingen opgelegd aan het gebruik ervan tegen vloeistoffen en vloeibare aerosols (tenzij voor vluchtdoeleinden). De norm bevat eisen voor de samenstelling en prestaties ervan en voorziet in classificatiecriteria op basis van de filtratie-efficiency volgens de maximale inwaartse lek (80% van de geteste middelen volgens deel 8.5) in drie klassen: FFP1: 22%, FFP2: 8%, FFP3: 2%. Ten slotte verzoekt de norm de producent, wenken te geven in verband met onderhoud, reiniging en desinfectie van ademhalingsbeschermingsmiddelen die bedoeld zijn voor gebruik tijdens meer dan één enkele dienst.

Naast de filtratie-efficiency per klasse halfmaskers wordt gewoonlijk ook gebruik gemaakt van de nominale beschermingsfactor (NFP); deze geeft aan hoeveel keer het halfmasker de drager beschermt: Tot 4 maal de OEL van de stof voor een FFP1, 10 maal de OEL voor een FFP2 en 50 maal de OEL voor een FFP3-klasse. De nationale autoriteiten binnen Europa kunnen eventueel andere beschermingsfactoriesystemen hanteren voor de keuze van ademhalingsbeschermingsmiddelen.

Het is de bedoeling van Kimberly-Clark om alternatieve producten en gegevens te leveren waarmee getrainde professionals een geïnformeerde keuze kunnen maken. De aanbeveling van onze vertegenwoordigers kan niet worden beschouwd als een vervanging van de risico-evaluatie en dient slechts te worden opgevat als richtsnoer voor alternatieve productkeuzes op basis van een reeds voltooide risico-evaluatie en in het bijzonder van de keuze van de filtratieklasse.

KLEENGUARD* maskers voldoen aan de Europese Richtlijn 89/686/EEG voor persoonlijke beschermingsmiddelen, zijn ontworpen en getest conform EN 149: 2001 en zijn voorzien van het CE-merk. Gelijktijdige naleving van andere mondiale reglementen is niet in strijd met de naleving van de wettelijke vereisten in Europa.